

PRIJAZNOST IN OTROCI

Vsak izmed nas je kdaj že občutili tople, navdihujoče občutke in zadovoljstvo, ki jih doživimo ob prijaznem dejanju ali nesebični skrbi do drugih.

BODIMO PRIJAZNI DO SVOJIH OTROK

- Povežimo se z otrokom. Naj se počuti **viden, slišan, podprt**. Pokažimo mu, da ga sprejemamo, da verjamemo vanj. Sporočimo mu, da ga imamo radi ne glede na vse.
- Tako kot mi govorimo z otrokom, tako bo kasneje govoril sam s seboj, ko odraste. Zato bodimo skopi s kritiko ter radodarni s prijaznimi besedami. Kadar podamo kritiko, jo podajmo vedenju, ne otroku.
- Vprašajmo otroka kako se počuti. Poslušajmo njegov odgovor. Bodimo pozorni kaj sporoča s svojim vedenjem, kateri občutki se skrivajo za njegovimi besedami.
- Prijaznost je tudi to, da resnico povemo na nežen način. Prejemanje natančnih povratnih informacij v ljubezni in skrbi je pomemben del zaupanja vrednega odnosa.

NAUČIMO OTROKE PRIJAZNOSTI

- Otroku predstavimo pomen prijaznih dejanj. Opomnimo ga, da se dobro počutimo, če so drugi prijazni do nas. Otroka povprašajmo: *»Ko ti je sestra pomagala pospraviti igrače, kako si se počutil?«* Otrokom, ki so deležni prijaznosti je ta občutek vseč in se želijo tako vesti tudi sami.
- Ne zahtevajmo prijaznega vedenja na silo. Otroke pozovimo na prijazen način: Npr. *»Bilo bi lepo, če bi storil/rekel/...«*
- Bodimo zgled. Če sami ne zastopamo vrednot, ki jih predstavljamo otroku, to pri njemu ne bo doseglo drugega kot upor.

PRAKTIČNI PRIMERI, ki spodbujajo prijaznost:

- Opomnimo otroka na lepe stvari, za katere je vredno biti hvaležen. Npr. ob odhodu v posteljo povprašajmo otroka, kaj lepega se mu je zgodilo tisti dan.

- Z otroci si pogledimo posnetke vezane na prijazna dejanja. Pogovorimo se o pomenu prijaznosti, počutju vključenih oseb.
- Z otrokom občasno naredimo kaj lepega za druge (npr. z risbico lahko preseneti babico, lahko napiše zahvalo učiteljici, izdelava kazalo z lepimi mislimi za prijatelja, obiše dom starejših občanov).
- Predstavimo otroku svoje prijazno dejanje.
- Naučimo otroka naj bo **prijazen tudi do sebe**, naj prakticira pozitivni samogovor. Kadar se prestraši/je razburjen/ se vznemiri, naj se umiri, si reče, da bo vse dobro, da zmore.

*Noben poljub, ki ga daš
otroku, ni izgubljen,
ne izraz veselja, ne dotik v
pomiritev,
nobena pesem, nobena
zgodba o čudesih.
Vse to se bo zlilo v tisto, kar
bo postal.
(Pam Brown)*

ZA ZAKLJUČEK....

Da zmoremo biti prijazni do drugih – naših otrok, prijateljev, partnerja, preostalih bližnjih, moramo najprej biti **prijazni do sebe**. To ne zajema podrejanja drugim in ne pomeni, da smo brez napak.

- ✓ Vzemimo si čas zase, za svoje dobro počutje, za stvari, ki nas veselijo.
- ✓ Sprejmimo se takšne kot smo, skupaj z vsemi pomanjkljivostmi.
- ✓ Izražajmo svoje občutke, jih delimo z drugimi.
- ✓ Oprostimo si napake.
- ✓ Pustimo za seboj slabe navade in ljudi, ki nam ne ustrezajo.

Ne pozabite: Prijaznost je majhna, a hkrati ogromna stvar, ki jo lahko vsi delimo drug z drugim vsak dan!